

BİLKENT
SENFONİ ORKESTRASI

Magical Recorder

Christoph Mathias Mueller
şef • conductor

Lucie Horsch
blok flüt • recorder

19 Şubat February 2022

Cumartesi Saturday, 20.00

Bilkent Konser Salonu Concert Hall

Değerli Dinleyicilerimiz,

Gittikçe artan sayılarla yeni dinleyicilerimizin aramıza katılmasından mutluluk ve gurur duyuyoruz. İzleyicilerimizin beğenilerini içten alkışlarıyla sergilemeleri, bizler için paha biçilmez bir destek.

Seslendirilen eserlerin bazıları birkaç bölümden oluşmaktadır. Eserin tümü bittikten sonra alkışlamanız bizlere kolaylık sağlayacaktır. Aynı nedenle konser esnasında cep telefonlarınızı sessiz konuma getirmenizi ve flaşla fotoğraf çekmemenizi rica ederiz.

Dear Listeners,

We are happy and proud to perform to a growing audience. The applause we receive from the audience is an invaluable expression of appreciation.

Some of the works performed by the artists are composed of several parts. It would be highly convenient if the listeners hold their applause until the end of the work. For the same reason, we kindly ask our listeners to put their cell phones on silence mode and not to take any photographs with flash during the concert.

Program

G. Gabrieli

Canzon per sonar noni toni a 12, Ch.183

Sonata pian e forte, Ch.175

Canzon in echo duodecimi toni a 10, Ch.180

G.P. Telemann

Recorder Concerto, F Major, TWV 51: F1

I. Affettuoso

II. Allegro

III. Adagio

IV. Menuet I & II

G. Sammartini

Concerto for Recorder F Major

- I. Allegro
- II. Siciliano
- III. Allegro assai

J.S. Bach

Adagio, BWV 974 (Arr. from A. Marcello's Oboe Concerto)

A. Vivaldi

Recorder Concerto in C major, RV 443

- I. Allegro
- II. Largo
- III. Allegro molto

F. Schubert

Overture In The Italian Style, D Major, D.590

- I. Adagio – Allegro giusto

Christoph Mathias Mueller

şef conductor

Christoph-Mathias Mueller, 2020 yılında En İyi Senfonik Kayıt dalında BBC Ulusal Galler Orkestrasıyla birlikte yaptığı ve Alexander Veprik'in yapıtlarına yer verdiği kayıtle seçkin Opus Klassik Ödülünün sahibi oldu.

1967'de Peru'da doğan şef, çocukluk yıllarını geçirdiği İsviçre'nin Basel kentinde keman eğitimi gördü. Müzik yüksek lisans derecesini Cincinnati Üniversitesinden aldı. Uzun yıllardır Almanya'da yaşayan şef, dünyanın çeşitli yerlerinde sahneye çıktı. Christoph-Mathias Mueller, 2021 yazından itibaren İsviçre'deki ünlü yaz festivali Murten Classics'in sanat yönetmenliğini üstlenecek.

Christoph-Mathias Mueller, 2000 yılında İspanya Cadaqués'de düzenlenen Uluslararası Şeflik Yarışmasındaki başarısıyla uluslararası alanda adını duyurdu.

Tanglewood'da Konuk Şef olarak Seiji Ozawa, Robert Spano ve Leon Fleisher gibi efsanevi isimlerle çalıştı. 2001 yılında Gustav Mahler Genç Senfoni Orkestrasında ve Lucerne Festival Orkestrasında Yardımcı Şef olarak çalışması için Claudio Abbado'dan davet aldı.

Bir yıl Mısır'daki Kahire Senfoni Orkestrasında Birinci Şef olarak performans sergiledikten sonra, Almanya'daki Goettingen Senfoni Orkestrasının Birinci Şefliğini Kabul etti. Daha sonra Genel Müzik Direktörlüğü görevini üstlendiği bu orkestrayla 13 yıl çalıştı. Birlikte yaptıkları başarılı çalışmalar, hem 2013 hem de 2017'de ECHO Klassik ödülleriyle taçlandırıldı.

Christoph-Mathias Mueller, Konuk Şef olarak Moskova'daki Bolshoi Tiyatrosuyla yakın bir işbirliği içinde çalıştı.

2010'da Johann Strauss'un "Yarasa" operetinin yeni bir prodüksiyonuyla büyük beğeni toplayan ilk performansının ardından şef, "Der Rosenkavalier" in prodüksiyonunda yer aldı. Claude Debussy'nin yeniden oluşturulmuş iki operasının prömiyeriyle iddialı bir projeye adım atan şef, Deutschlandradio'daki Kultur programına konuk oldu ve operaların kayıtlarını yaptı.

Çok yönlü bir şef olan Christoph-Mathias Mueller, Ensemble Modern gibi topluluklarla da sahneye çıktı.

Yapıtlarının prömiyerlerini Mueller'e emanet eden besteciler arasında Dieter Schnebel, Rudolf Kelterborn ve Isabel Mundry gibi isimler yer alıyor. Şef son yıllarda, Ursula Mamlok, Adolf Busch, Alexander Veprik ve Mikhail Nosyrev gibi rejimlerin kurbanı olmuş ve müzikleri (yeniden) keşfedilmeyi bekleyen bestecilerin yapıtları üzerine odaklanıyor.

Şefin son kayıtları arasında, BBC Ulusal Galler Orkestrasıyla Alexander Veprik'in orkestra için yazdığı yapıtlar ve ECHO ödülü sahibi Tianwa Yang ile birlikte Wolfgang Rihm'in keman ve orkestra için yaptığı besteler yer alıyor. Mueller'in geniş kapsamlı diskografisinde ayrıca Sony Classical etiketi için Simone Kermes ve Concerto Köln'deki özgün ses uzmanlarıyla çıkarttığı "Bel Canto" gibi büyük beğeni toplayan kayıtlar bulunuyor.

Vienna Musikverein, Cologne Philharmonic, Konserthus Stavanger ve Tokyo'daki Suntory Hall'de sahneye çıkan Mueller, Rus Ulusal Orkestrası, Çek Filarmoni, Lyon Ulusal Orkestrası, Lozan Oda Orkestrası, Zürih Tonhalle Orkestrası, İskoç Kraliyet Oda Orkestrası, DSO Berlin ve SWR Senfoni Orkestrası gibi uluslararası üne sahip orkestralar ve Düsseldorf, Duisburg, Bochum, Weimar, Jena ve Ludwigshafen'deki orkestralarla düzenli olarak konserler veriyor. Christoph-Mathias Mueller, yakın gelecekte Wiesbaden'de Hessian Eyalet Orkestrası, Staatskapelle Schwerin ve Bremen Filarmoni'yi yönetecek.

Aylin Yılmaz

Christoph-Mathias Mueller is the current recipient of the renowned Opus Klassik Award 2020 for Best Symphonic Recording featuring the works of Alexander Veprik and recorded with the BBC National Orchestra of Wales.

Born in Peru in 1967, Christoph-Mathias Mueller grew up in Switzerland and went on to study violin in Basel. He received his Master of Music from the University of Cincinnati. He has been based in Germany for many years and has worked all over the world. From Summer 2021, Christoph-Mathias Mueller takes over the artistic direction of the renowned summer festival, Murten Classics, in Switzerland.

He came to international attention in 2000 following his triumph at the International Conducting Competition in Cadaqués, Spain. He has worked as a Conducting Fellow at Tanglewood with legendary figures including Seiji Ozawa, Robert Spano and Leon Fleisher. In 2001, Claudio Abbado

invited him to serve as Assistant Conductor for the Gustav Mahler Youth Orchestra, as well as the Lucerne Festival Orchestra.

Following one year as Chief Conductor of the Cairo Symphony in Egypt, he accepted the position of Chief Conductor with the Goettingen Symphony Orchestra in Germany where he later became the General Music Director, a collaboration which lasted for 13 years. Their successful work together was recognized with two ECHO Klassik prizes in both 2013 and 2017.

As a Guest Conductor, Christoph-Mathias Mueller has been closely associated with Moscow's Bolshoi Theater where he made an acclaimed debut in 2010 with a new production of Johann Stauss' "Der Fledermaus" and where he has since returned for a production of "Der Rosenkavalier." He embarked on an ambitious project which involved the premiere of two reconstructed opera scores by Claude Debussy and was featured on Deutschlandradio's Kultur program as well as recorded for release.

A versatile conductor, Christoph-Mathias Mueller can also be found on the podium of ensembles including Ensemble Modern. Among the composers who entrusted him with their works for premiere are names such as Dieter Schnebel, Rudolf Kelterborn and Isabel Mundry. In recent years, a particular special focus has been placed on music of composers who were victims of regimes and whose music is awaiting (re-) discovery such as Ursula Mamlok, Adolf Busch, Alexander Veprik and Mikhail Nosyrev.

Current recordings by the conductor are devoted to orchestral works by Alexander Veprik with the BBC National Orchestra of Wales and works for violin and orchestra by Wolfgang Rihm, together with ECHO prize-winner Tianwa Yang. Mueller's wide-ranging discography also includes a number of highly acclaimed recordings for Sony Classical, including the album "Bel Canto" with Simone Kermes and the original sound specialists at Concerto Köln.

In addition to conducting at the Vienna Musikverein, the Cologne Philharmonic, the Konserthus Stavanger and the Suntory Hall in Tokyo, Christoph-Mathias Mueller regularly gives concerts with internationally renowned orchestras including with the Russian National Orchestra, the Czech Philharmonic, the Orchester National de Lyon, the Orchester de Chambre de Lausanne, the Tonhalle-Orchester Zürich, the Royal Scottish Chamber Orchestra, the DSO Berlin and the SWR Symphony Orchestra, as well as the orchestras in Düsseldorf, Duisburg, Bochum, Weimar,

Jena, and Ludwigshafen. Upcoming engagements include engagements with the Hessian State Orchestra Wiesbaden, the Staatskapelle Schwerin and the Bremen Philharmonic.

Semra Kunt Akbaş

Lucie Horsch blok flüt recorder

Sahnelerin yükselen yıldızı, yirmi iki yaşındaki Lucie Horsch, enstrümanının tutkulu ve karizmatik bir savunucusu. İlk olarak blok flütün harika çocuğu olarak tanınan, sonrasında zarif bir barok müzik virtüözü olan Horsch, çeşitli müzik türlerine merakla yaklaşan

ve inanılmaz bir yetenekle yeni repertuarlar geliştiren zeki ve yenilikçi bir müzisyen.

Lucie Horsch, 2020 yılının Haziran ayında, Hollanda Eğitim, Kültür ve Bilim Bakanlığı tarafından klasik müzik dalında performans sergileyen müzisyenlere verilen en büyük ödül olan “Hollanda Müzik Ödülü”ne değer görüldü. 2021/22 sezonunda Amsterdam Concertgebouw ve Cologne Filarmoni tarafından ECHO Yükselen Yıldız ödülüne aday gösterilen sanatçı, bu kapsamda Avrupa’nın en saygın salonlarını içine alan bir turneye çıkacak.

Horsch’un yakın geçmiş ve gelecekteki performansları arasında Ton Koopman yönetiminde Concertgebouw Kraliyet Orkestrası, Jan Willem de Vriend yönetiminde Tonhalle Orkestrası ve Benjamin Bayl yönetiminde Hong Kong Filarmoni Orkestrasıyla verdiği konserlerin yanı sıra Academy of Ancient Music ve Richard Egarr, Amsterdam Sinfonietta, Orchestra of the 18th Century ile Avrupa ve B’Rock Orkestrasıyla Japonya turnesi yer alıyor. Sanatçının birlikte çalıştığı diğer orkestralar arasında Los Angeles Oda Orkestrası, Manitoba Oda Orkestrası, Ensemble LUDWIG, Residentie Orkest, Arnhem Filarmoni, Staatsorchester Kassel, Lapland Oda Orkestrası, Uppsala Oda Orkestrası, Combattimento, Apotheosis ve Anima Musicae bulunuyor.

Resital sahnesinde Horsch, Fransız lavta sanatçısı Thomas Dunford ile ikili olarak Wigmore Hall, Amsterdam’da Het Concertgebouw, Essen’de the Philharmonie, Brucknerhaus Linz, Gerona’da Auditori ve Tokyo’da Bunka Kaikan ve Asahi Konser Salonu gibi salonlarda performans sergilemek için davet alıyor. Horsch ayrıca Rheingau Müzik Festivali, Budapeşte Bahar Festivali, Festspiele Mecklenburg-Vorpommern, MDR Musiksommer, Hindsgavl Festivali,

İsviçre’de Musiksommer am Zürichsee ve Thüringer Bachwochen gibi festivallerde sahneye çıkıyor. 2017 yılında Almanya’da yayımlanan ve Rolando Villazón’un sunduğu “Stars von Morgen” adlı TV programına konuk olan sanatçı, gösterinin ünlü sunucusuyla da performans sergileme şansını yakaladı.

Yalnızca Decca Classics etiketi ile albüm çıkaran Lucie Horsch, Vivaldi’nin konçertoları ve diğer yapıtlarını seslendirdiği çıkış CD’siyle 2017’de Edson Klassiek Ödülünü aldı. Academy of Ancient Music ve Thomas Dunford ile kaydettiği “Baroque Journey” adlı ikinci albümünde Sammartini, Bach, Marin Marais ve Händel’in yapıtlarına yer veren sanatçı, Birleşik Krallık Klasik Müzik Listelerinde birinci sıraya yükseldi ve 2019’da Almanya’da saygın OPUS KLASSIK ödülüne değer görüldü. Horsch, Deutsche Grammophon etiketi için Leonard Bernstein’ın “Variations on an Octatonic Scale” yapıtının ilk kaydını çello sanatçısı Kian Soltani’yle birlikte gerçekleştirdi.

Ailesi profesyonel müzisyenlerden oluşan Lucie Horsch, beş yaşında blok flüt çalmaya başladı. Yalnızca dört yıl sonra, Prinsengracht kanalında yayımlanan popüler bir konserde Brahms’ın “Macar Dansları no. 5” performansıyla ulusal bir sansasyon yarattı. Pek çok yarışmada elde ettiği başarıların ardından, on bir yaşında Amsterdam Konservatuvarındaki Sweelinck Academie’ye girdi ve burada blok flüt çalışmalarını Walter van Hauwe ile sürdürdü. Aynı zamanda yetenekli bir piyanist olan Horsch, Amsterdam Konservatuvarında Marjes Benoist’in öğrencisi olduktan sonra çalışmalarına Jan Wijn’in sınıfında devam ediyor. Yedi yıl boyunca Ulusal Çocuk Korosunun bir üyesi olan sanatçı, Sir Simon Rattle, Mariss Jansons ve Jaap van Zweden gibi şeflerle çalıştı.

Lucie Horsch, 2014’te Eurovision Genç Müzisyenler Yarışmasında Hollanda’yı temsil etme hakkını kazandı ve 2016’da Sir John Eliot Gardiner’in de katıldığı bir törende Concertgebouw Genç Yetenek Ödülünü aldı. Horsch, Prins Bernhard Kültür Fonlarının cömert desteğiyle kendisine verilen Seiji Hirao, Frederick Morgan, Stephan Blezinger ve Jacqueline Sorel yapıımı blok flütler çalıyor.

Aylin Yılmaz

Sparkling 22 year-old Rising Star Lucie Horsch is a passionate and charismatic advocate of her instrument. First revealed as a recorder Wunderkind, become a stylish

baroque virtuoso, Lucie is a smart and innovative musician bringing her curiosity into approaching multiple musical genres and developing new repertoire with the same incredible talent.

In June 2020, Lucie received the very prestigious “Dutch Music Award”, the highest honor bestowed by the Dutch Ministry of Education, Culture and Science to a musician working in classical music. In the 2021/22 season, Lucie was nominated by Amsterdam’s Concertgebouw and the Cologne Philharmonie as ECHO Rising Star and as such will tour in Europe’s most prestigious halls.

Recent and upcoming highlights include debuts with the Royal Concertgebouw Orchestra under Ton Koopman, Tonhalle Orchester with Jan Willem de Vriend or Hong Kong Philharmonic Orchestra under Benjamin Bayl, tours in Europe with the Academy of Ancient Music and Richard Egarr, Amsterdam Sinfonietta, the Orchestra of the 18th century and in Japan with the B’Rock Orchestra. Other orchestras she has worked with include the Los Angeles Chamber Orchestra, Manitoba Chamber Orchestra, Ensemble LUDWIG, Residentie Orkest, Arnhem Philharmonic, Staatsorchester Kassel, Lapland Chamber Orchestra, Uppsala Chamber Orchestra, Combattimento, Apotheosis or Anima Musicae.

In recital Lucie forms a duo with French lutenist Thomas Dunford. The duo is invited to perform in such venues as Wigmore Hall, Het Concertgebouw Amsterdam, the Philharmonie Essen, Brucknerhaus Linz, Auditori in Girona or Tokyo’s Bunka Kaikan and Asahi Concert Hall. Lucie’s festival appearances include the Rheingau Musik Festival, Budapest Spring Festival, Festspiele Mecklenburg-Vorpommern, MDR Musiksommer, Hindsgavl Festival, Musiksommer am Zürichsee in Switzerland or the Thüringer Bachwochen. In 2017 she was featured on the German TV program ‘Stars von Morgen’ (stars of tomorrow) hosted by Rolando Villazón, where she also got a chance to perform with the show’s famous host.

Lucie is an exclusive Decca Classics artist. Her debut CD featuring concertos and other works by Vivaldi received the 2017 Edison Klassiek Award. Her second album Baroque Journey, recorded with the Academy of Ancient Music and Thomas Dunford, featuring works by Sammartini, Bach, Marin Marais and Händel among others reached the No. 1 in the UK Classical Charts and was awarded the prestigious OPUS KLASSIK prize in Germany in 2019. For Deutsche

Grammophon, Lucie has mastered the premiere recording of Leonard Bernstein's 'Variations on an Octatonic Scale' together with cellist Kian Soltani.

Born into a family of professional musicians, Lucie began to study the recorder at the age of five. Only four years later, her televised performance of Brahms' Hungarian Dance No. 5 at a popular concert on the Prinsengracht canal caused a national sensation. At the age of eleven, after winning many competitions, she moved to the Sweelinck Academie at the Amsterdam Conservatory, where she studied the recorder with Walter van Hauwe. Also a talented pianist, she first studied with Marjes Benoist and is now in Jan Wijn's class at the Amsterdam Conservatorium. She was a member of the National Children's Choir for seven years, performing with conductors such as Sir Simon Rattle, Mariss Jansons and Jaap van Zweden.

In 2014, she was chosen to represent The Netherlands in the Eurovision Young Musician contest and in 2016 she was awarded the prestigious Concertgebouw Young Talent Award, in the presence of Sir John Eliot Gardiner. Lucie plays on recorders made by Seiji Hirao, Frederick Morgan, Stephan Blezinger and Jacqueline Sorel, made possible by the generous support of the Prins Bernhard Cultuurfonds.

Semra Kunt Akbaş

Giovanni GABRIELI (c.1554/1557-1612)

Canzon per sonar noni toni a 12, Ch.183

Sonata pian e forte, Ch.175

Canzon in echo duodecimi toni a 10, Ch.180

16. yüzyılda Avrupa'nın en zengin ve kozmopolit şehirlerinden biri olarak beliren Venedik, sanatsal gelişmelerin de önemli merkezlerinden biri haline gelmiştir. Sanatın bu dönemdeki başlıca rolü şehrin bu eşsiz konumunu sergilemek ve yüceltmektir. Bu amaç doğrultusunda, dönemin mimarisi çok renkli malzemelerden inşa edilmiş gösterişli yapılara yönelmiştir. Resimde ise sıcak ve zengin tonlar tercih edilmiştir (örn. Bellini kardeşler, Titian). Benzer bir biçimde dönemin Venedikli bestecileri de şehrin büyük katedral ve kiliselerinin ihtişamına yaraşır sonorite ve tınıları kucaklamışlardır. Klasik müziğin doğumundan bu yana mutlak suretle vokal olan özelliğini çalgısal unsurlarla zenginleştirmişlerdir.

Andrea Gabrieli ve yeğeni Giovanni Gabrieli dönemin önemli bestecilerinden ikisidir. Her ikisi de Venedik katedrali San Marco Bazilikası'nın orgcuları olarak, bu olağanüstü binanın özel akustiğinden yararlanmışlardır. San Marco'nun farklı balkonlarına şarkıcı ve çalgıcılardan oluşan korolar yerleştirerek, parlak yankı efektleri elde etmişlerdir. Giovanni, amcasının 1585'teki ölümünden sonra katedralin baş orgcusu ve bestecisi pozisyonuna getirilmiştir. Gabrieli'nin müziğinin bugüne ulaşmasının temel nedenlerinden biri, bestecinin müziğini yayınlamaya büyük önem vermiş olmasındandır. En önemli çalışmalarından *Sacrae symphoniae* (1597) yayınlanmış en erken çalgısal müzik koleksiyonlarından biri oluşuyla da müzik tarihinde önemli bir yere sahiptir. 45 motet, 14 canzona ve iki sonattan oluşan bu geniş koleksiyon, en yüksek dışavurumunu J. S. Bach'ta bulan Barok stilin de temel kaynaklarından biri olarak görülür.

Canzona per sonar, "söylenecek şarkı"dan ziyade "çalınacak şarkı" anlamına gelir. Dolayısıyla bu başlığı taşıyan bir eserin yaylı, tahta üflemeli veya bakır üflemeli çalgılarla (ya da bunların herhangi bir kombinasyonu) çalınması beklenir. Canzon per sonar noni toni a 12, kilise modlarının dokuzuncusunda 12 ses için bestelenmiştir. 16. yüzyıl canzona'larında seslerin iki veya üç alt gruba bölünüp bunların birbiriyle diyalog halinde ele alınması tipiktir. Gabrieli'nin bu canzona'sında da üç ayrı koro, birbiriyle öngörülemez diyaloglara, yer yer de iç tartışmalara girer. Temaların çeşitliliği, senkop ritimleri ve polifonik imitasyonlar bu canzona'nın göze çarpan noktalarından birkaçıdır.

Sacrae symphoniae'nin (1597) içinde yer alan iki sonattan biri olan *Sonata pian e forte*, Gabrieli'nin en ünlü yapıtlarından biridir. 16. yüzyıl sonlarında sonata terimi çalgılar için tasarlanmış bir esere atıfta bulunur. *Sonata pian e forte* başlığı da, hafif ve yüksek dinamikleri kullanan çalgısal bir parçayı ifade eder. Eser—bir önceki canzona gibi—mekansal olarak ayrılmış dört çalgıcıdan oluşan iki grup için bestelenmiştir. Canzona türüne çok benzese de tematik/melodik çeşitlilik sonat'ların merkezinde yer almaz. Nitekim *Sonata pian e forte*'de de belirgin bir tematik konunun polifonik bir tutumla işlenişinden ziyade koyu ve ağırbaşlı armonileri baz alan homofonik bir yazım söz konusudur.

Canzon in echo duodecimi toni a 10, 12. kilise modunda yazılmış diğer canzon'lara kıyasla daha basit ve düzenli

bir armonik yapıya sahiptir. Eserin alaycı karakteri büyük ölçüde bundan kaynaklanır. 10 ses bu canzon'da beş çalgılık iki gruba bölünmüştür. Başlıkta da ifade edildiği gibi eserde yankı etkileri kullanılmıştır. Ancak bu etki, fiziksel yerleşimlerinden ziyade çalgıların dinamik kapasitelerine dayanır, zira her grup sırayla diğerini yankılar. Biçimsel olarak Canzon in echo, barok konçertonun ritornello formunu öngören bir niteliktedir. Yankı efektlerinin kullanıldığı solistik pasajlar 10 çalgının da birlikte çaldığı tutti kısımlarla çevrilmiştir.

Aylin Yılmaz

Having emerged as one of the richest and most cosmopolite cities of the 16th century Europe, Venice also became a major center of artistic activity. The main role of arts in the concerned period was to display and glorify this unique status of the city. Accordingly, the architecture of the period tended towards spectacular buildings constructed from highly colorful materials, while warm and rich colors were preferred in painting (as in the works of Bellini brothers and Titian). Similarly, Venetian composers embraced sonorities and tones that were becoming of the grandeur of the city's great cathedrals and churches. They also enriched the quality of classical music, which was definitely vocal since its birth, with instrumental elements.

Andrea Gabrieli and his nephew Giovanni Gabrieli are two leading composers of the time. As organists of the Venetian cathedral San Marco Basilica, both utilized the special acoustics of this extraordinary building. Placing choirs consisting of singers and instrumentalists on different choir lofts, they obtained bright echo effects. After his uncle's death in 1585, Giovanni was appointed the principal organist and composer of the cathedral. One of the main reasons why Gabrieli's music reached the present day is the great importance he attributed to publishing his music in his time. One of his major works, *Sacrae symphoniae* (1597), holds a significant place in music history as one of the earliest instrumental music collections that was published. This broad collection with 45 motets, 14 canzonas and two sonatas is regarded among the fundamental sources of the Baroque style which found its highest expression in J. S. Bach.

Canzona per sonar means "song to be played" rather than "song to be sung". Therefore, a work titled as such is expected to be played by string, woodwind or brass instruments (or a combination of them). Canzon per sonar

noni toni a 12 was composed for 12 voices in the ninth of church modes. In 16th century canzonas, it is typical to divide voices into two or three subgroups and treat them in a dialogue with each other. In this canzona of Gabrieli's, three separate choirs engage in unforeseen dialogues with each other and occasional internal discussions. The variety of themes, syncopated rhythms and polyphonic imitations are among the remarkable features of this canzona.

One of the two sonatas in *Sacrae symphoniae*, *Sonata pian e forte*, is among Gabrieli's best-known works. The term *sonata* refers to a work designed for instruments in the late 16th century. The title *Sonata pian e forte* suggests an instrumental piece using soft and loud dynamics. Like the previous canzona, the work is composed for two spatially separated groups consisting of four players. Although sonatas are very similar to the canzona genre, they do not have thematic/melodic variety at their center. Likewise, rather than treating a markedly thematic topic with a polyphonic attitude, *Sonata pian e forte* depends on a homophonic writing taking dark and solemn harmonies as its basis.

Canzon in echo duodecimi toni a 10 has a relatively simple and regular harmonic structure when compared to the other canzonas written in the 12th church mode. This largely explains the work's mocking structure. In this canzona, ten voices are divided into two groups of five instruments. As indicated in the title, the work uses echo effects. However, this effect is based more on the dynamic capacities of the instruments, rather than their physical locations, as each group respectively echoes the other. Formally, *Canzon in echo* has a quality that anticipates the *ritornello* form of the Baroque concerto. Soloistic passages using echo effects are surrounded by *tutti* parts played by all ten instruments.

Semra Kunt Akbaş

Georg Philipp TELEMANN (1681-1767)

Recorder Concerto, F Major, TWV 51: F1

1681'de Magdeburg'da doğan Georg Philipp Telemann, Barok dönemin en üretken bestecilerinden biridir. Hukuk eğitimini bestecilik kariyeri için yarıda kesen Telemann Leipzig, Eisenach ve Frankfurt gibi yerlerde önemli pozisyonlarda çalıştıktan sonra Hamburg'a yerleşmiş ve

burada beş ana kilisenin müzik direktörlüğünü yapmıştır. Çağdaşları tarafından da döneminin önde gelen Alman bestecilerinden biri olarak kabul edilen Telemann, sıklıkla Johann Sebastian Bach ve George Frideric Handel gibi döneminin diğer Alman bestecileri ile kıyaslanmıştır. Müziğine Fransız, İtalyan, Alman ve Polonya ulusal tarzlarını dahil etmiş ve döneminin tüm yeni müzikal eğilimlerinin ön safhasında yer almıştır.

İtalyan bir buluş olarak konçerto'nun bugün bildiğimiz biçimi 17. yüzyılın son yıllarında gelişmiştir. Giuseppe Torelli, Tomaso Albinoni ve Antonio Vivaldi gibi İtalyan bestecilerin konçerto yayınları, türün Avrupa'nın geneline yayılmasını sağlamıştır. Telemann da ilk konçertolarını Eisenach'a taşındığı yıl olan 1708'den sonra bestelemeye başlamış, bestecilik kariyeri boyunca da farklı farklı çalgılar için çok sayıda konçerto bestelemiştir. Blok flüt için yazdığı yedi konçerto bunlar arasında özellikle dikkat çeker, zira blok flüt barok dönemin ustalık gerektiren çalgıları arasında akla ilk gelen değildir. Fa Majör Konçerto muhtemelen bu yedi konçertonun en eskisidir. Ritornello formdaki lirik ve dokunaklı birinci bölümü, blok flütün solistik özelliklerini sergileyen hırslı, atılgan ve hızlı ikinci bölüm takip eder. Yavaş üçüncü bölümde blok flütün dokunaklı melodik hatları sürekli tekrarlanan bir bas hattının üzerinde detaylandırılır. Bir dans bölümü olan dördüncü ve final bölümünde orkestranın solisti çevrelediği iki tema sunulur.

Aylin Yılmaz

Born in Magdeburg in 1681, Georg Philipp Telemann is one of the most prolific composers of the Baroque period. Having discontinued law education for his composing career, Telemann worked in important positions in Leipzig, Eisenach and Frankfurt and then moved to Hamburg, where he served as the musical director of five major churches. Telemann, recognized as one of the leading German composers of the time by his contemporaries, was usually compared with other German composers like Johann Sebastian Bach and George Frideric Handel. He incorporated the French, Italian, German and Polish national styles in his music and assumed a pioneering role in all novel musical tendencies of his period.

The current form of the concerto, an Italian invention, as we know it today developed in the last years of the 17th century. Concerto publications of Italian composers like Giuseppe Torelli, Tomaso Albinoni and Antonio Vivaldi

led to the spread of the genre across Europe. Telemann started composing his early concertos after 1708, the year when he moved to Eisenach, and composed a great number of concertos for various instruments over his composing career. The seven concertos he wrote for the recorder are particularly remarkable, as the recorder is not among the first instruments that come to mind when the virtuosic instruments of the baroque period are concerned. The concerto in F major is probably the oldest of the seven. The lyrical and moving first movement in ritornello form is followed by the ambitious, assertive and fast second movement, which displays all the soloistic characteristics of the recorder. In the slow third movement, the details of the recorder's touching melodic lines are introduced over a constantly repeated bass line. The fourth and final movement, which is a dance movement, presents two themes, in which the orchestra surrounds the soloist.

Semra Kunt Akbaş

Giuseppe SAMMARTINI (1695-1750)

Concerto for Recorder F Major

Sammartini 18. yüzyılın ilk yarısında klasik senfoninin oluşumunda önemli pay sahibi olan bir bestecidir. Milano'da yaşamış, bu şehrin katedralinin müzik direktörü olarak dini müzik alanında pek çok eser vermiştir. Ancak bir yandan da şehrin opera yaşamından uzak durmamış, bu alanda da öncü bir konumda yer almıştır. Konser olgusunun kıta Avrupasında yaygınlaşmasında büyük katkıları olmuş, konserler için sinfonia ve konçertolar bestelemiştir. İlk dönem eserlerinde Vivaldi konçertolarının etkisi derin bir biçimde hissedilir. Ancak operadaki deneyimleri ve konser kavramıyla içili dışlı olması onu dönemin gelişmeye başlayan klasik dönem özellikleri ile ilgilenmeye itmiş, kariyeri boyunca giderek artan bir yoğunlukla bu stilde eserler vermiştir. Flüt konçertosu da dengeli ve anlaşılır cümle yapısı, basit ancak tutarlı armonik diliyle bu yönde yazılmış, döneminin ilerici eserlerindedir.

Yard. Doç.Dr. Onur Türkmen

Sammartini is a composer who made a significant contribution to the development of the classical symphony in the early 18th century. Having lived in Milan, he worked

as the music director of the city's cathedral and produced many works of religious music. However, he did not abstain from the operatic life of the city and, in fact, acted as a pioneer in that realm. He considerably helped the spread of the concert phenomenon across continental Europe and composed symphonies and concerti for concerts. His Works in the early period were influenced deeply by Vivaldi's concerti. However, having opera experience and being engaged with the concept of concerts, he started to show an interest in the characteristics of the emerging classical period, and throughout the rest of his career, he produced increasingly more works in this style. With its balanced and comprehensible phrase structure and simple, but coherent harmonic language, his concerto for flute is a progressive work for the period.

Assist. Prof. Onur Türkmen

Johann Sebastian BACH (1685-1750)

Adagio, BWV 974

(Arr. from A. Marcello's Oboe Concerto)

Johann Sebastian Bach, Weimar'da saray müzisyeni olarak çalıştığı sırada, çoğu Antonio Vivaldi'ninkiler olmak üzere, Venedikli bestecilere ait pek çok konçerto düzenlemiştir. Bu düzenlemelerin hepsi solo klavye içindir. Bunlar arasında en iyi bilinenlerden biri Venedikli besteci Alessandro Marcello'nun Re Minör Oboe Konçertosu düzenlemesidir. Marcello'nun bu konçertosu, 1717'de Amsterdam'da takma adla basıldığından, yapıt uzun yıllar Vivaldi'nin de aralarında bulunduğu diğer bestecilere atfedilmiştir.

Aylin Yılmaz

While working as court musician in Weimar (1708-17), Johann Sebastian Bach arranged many concertos written by Venetian composers, and mostly by Antonio Vivaldi. All of these arrangements are for solo harpsichord. One of the most popular among the concerned arrangements is of the Oboe Concerto in D minor written by Venetian composer Alessandro Marcello. Since Marcello's concerto was published under a pseudonym in Amsterdam in 1717, it was attributed to other composers, including Vivaldi, for many years.

Semra Kunt Akbaş

Antonio VIVALDI (1678-1741)

Concerto for Recorder C major, RV 443

Do majör Blok Flüt Konçertosu, 18. yüzyılda flautino olarak bilinen soprano blok flüt için yazılmıştır. Soprano blok flüt, 18. yüzyılda daha yaygın olarak kullanılan alto blok flütün ses aralığından bir oktav yüksektir. Kariyeri boyunca beş yüzün üstünde konçerto bestelemiş olan Vivaldi bu enstrüman için yalnızca üç konçerto bestelemiştir. Telemann'ın konçertosunda olduğu gibi burada da blok flüt'ün ustalık özellikleri olabildiğince ön plana çıkarılmıştır. Birinci bölüm ritornello formundadır: orkestral nakarat her solistik pasajın arkasından tekrar tekrar duyurulur. Burada solist ve orkestra arasında bir tür diyalog bulunurken, ikinci bölümde söz tümüyle soliste aittir, orkestra eşlik eden roldedir. Üçüncü bölümde denge onarılır, orkestra ve solist yeniden dönüşümlü olarak söz sahibi olur.

Aylin Yılmaz

The Recorder Concerto in C major was written for soprano recorder, known as flautino in the 18th century. Soprano recorder sounds an octave higher than the alto recorder, more commonly used in the 18th century. Vivaldi, who composed over five hundred concertos in his career, wrote only three concertos for this instrument. Like Telemann's concerto, this work also foregrounds the recorder's virtuosic characteristics as much as possible. The first movement is in ritornello form; the orchestral refrain is heard again and again after each soloistic passage. While there is a kind of dialogue between the soloist and orchestra in this movement, the soloist takes the floor in the slow second movement and the orchestra assumes an accompanying role. The balance is restored in the fast third movement, where the orchestra and soloist alternate in taking the lead.

Semra Kunt Akbaş

Franz SCHUBERT (1797-1828)

Overture In The Italian Style in D Major D.590

Franz Schubert bugün operaları ile değil; oda müziği, şarkı ve senfonik müzik türündeki yapıtlarıyla anılır. Ancak erken

19. yüzyıl Viyana'sında bir besteciye en büyük şöhreti opera bestelemek kazandırıyor. Schubert de operanın önemini göz ardı etmemiş, kariyeri boyunca pek çok kez opera yazma girişiminde bulunmuştur.

Rossini'nin, 1816'da Viyana'da gerçekleştirdiği bir dizi opera prömiyeri, Schubert'in opera yazma arzusunun ateşlemede önemli bir rol oynamıştır. O tarihlerde Viyana'da çıkan ateşli bir tartışma da, operanın Carl Maria von Weber'in temsil ettiği Alman tarzında mı yoksa Rossini'nin ustalaştığı İtalyan tarzında mı yazılacağı konusundadır. Bu "opera savaşı"nın ortasında Schubert'in eğilimlerinin ikinciye yönelik olduğu açıktır. Besteci, Viyana tiyatrolarından komisyon almayı umarak tam bir yıl sonra "İtalyan tarzında" iki opera uvertürü kaleme almıştır. Re Major tondaki birinci uvertür ağırbaşlı, törensel bir Adagio ile başlar; bunu Rossini'nin stilini anımsatan hızlı ve neşeli bir bölüm takip eder.

Aylin Yılmaz

At present, Franz Schubert is remembered not for his operas, but for his works in chamber music, song and symphonic music genres. However, in the early 19th century Vienna, a composer achieved the highest fame by composing operas. Schubert did not disregard the importance of opera and attempted to write operas many times during his career.

A series of opera premieres Rossini staged in Vienna in 1816 played a significant role in kindling Schubert's desire to write an opera. During the same time, Vienna also witnessed a fervent debate as to whether an opera should be written in the German style as represented in the operas of Carl Maria von Weber or in the Italian style that Rossini mastered. In this "opera battle", it is obvious that Schubert tended towards the second alternative. In the hope of receiving commissions from Italian theatres, the composer wrote two opera overtures in Italian style one year later. The first overture in D major starts with a solemn, ceremonial Adagio, which is followed by a fast and joyful movement that reminds Rossini's style.

Semra Kunt Akbaş

Bilkent Senfoni Orkestrası

Bilkent Symphony Orchestra

1. Keman | 1st Violin

Yevgeniy Kostrytskiy *konzertmeister*
Irina Nikotina *konzertmeister yrd. | asst.*
Bahar Kutay
Adilhoca Aziz
Vseslava Öztürk
Süreyya Defne
Davut Aliyev
Elena Postnova

2. Keman | 2nd Violin

Feruz Abdullayeva *grup şefi | principal*
Nazik Rahmedova *grup şefi yrd. | principal asst.*
Elena Rihs
Marina Agapova
Adelya Ateşoğlu
Nil Cetiz
İskender Okeev

Viyola | Viola

Cavid Cafer *grup şefi | principal*
Yukiyo Hirano *grup şefi yrd. | principal asst.*
Sema Hakioglu
Uluğbek Rihs
Svetlana Simolin
Elif Kuştan
İrşad Mehmet

Viyolonsel | Violoncello

Hayreddin Hoca *grup şefi | principal*
Serdar Rasul *grup şefi yrd. | principal asst.*
Artur Rahmatulla
Yiğit Ülgen
Verda Çavuşoğlu
Salim Gayıblı

Kontrbas | Double Bass

Sergey Margulis *grup şefi | principal*
Dritan Gani
Zurab Tsitsuashvili
Burak Noyan
Şalva Gagua

Flüt | Flute

Albena Sezer *grup şefi | principal*
Zita Zempleni

Obua | Oboe

Oğün Koyunoğlu*
Violetta Lupu

Klarnet | Clarinet

Nusret İspir *grup şefi | principal*
Selen Özyıldırım

Fagot | Bassoon

Ezgi Tandoğan
Yaman İrun*

Korno | Horn

Mustafa Kaplan *grup şefi | principal*
Hasan Erim Hacat

Trompet | Trumpet

Julian Lupu
Krasimir Konyarov
Onurcan Çağatay
Görkem Çatak

Trombon | Trombone

Cem Güngör *grup şefi | principal*
Mehmet Ali Baydar
Aleksy Medvedev
Tuna Çalışkan

Tuba

Noriyoshi Murakami

Vurmalı Çalgılar | Percussion

Aydın Mecid *grup şefi | principal*

Çembalo | Harpsichord

Elif Önal*

* Misafir Sanatçı | Guest Artist

Gelecek Program

Next Program

25 Şubat February 2022

Cuma Friday, 20:00

Bilkent Konser Salonu Concert Hall

İhsan Doğramacı Anısına | In Memory of İhsan Doğramacı

Gürer Aykal şef conductor

Bülent Yazıcı mandolin

Yevgeniy Kostrytskyy keman violin

Irina Nikotina keman violin

A. Vivaldi	Concerto for Two Violins in A minor RV522
A. Vivaldi	Concerto for Mandolin in C Major RV425
A. Vivaldi	Concerto for Mandolin in D Major RV.93 P.209
W.A. Mozart	Symphony No. 34 in C Major K.338

bilet.bilkent.edu.tr

Gişe-Ticket Office: (312) 290 1775

 /BilkentSymphonyOrchestra

 /bilkentsymphony

 /bilkentsymphony

 /BilkentSymphonyOrchestra

 Bilkent Symphony Orchestra

www.bso.bilkent.edu.tr

bso@bilkent.edu.tr

Bilkent Üniversitesi

Bilkent Üniversitesi kültür ve sanat faaliyetidir.
Cultural and artistic activity of Bilkent University.